

ur; „eg get þó lesið dálítið í Fræðunum.“ Tók hann um leið kver upp úr vasa sínum, fletti því upp og las nokkurn veginn reiprennandi: „Heiðra skaltu föður þinn og móður, svo að þér vegni vel, og þú verðir langlífur í landinu.“ „Þetta las eg í gær á leiðinni“—mælti hann við kaupmanninn; „eg var orðinn þreyttur, og hafði setst undir tré eitt; lengra er eg ekki kominn; því að heima varð eg ávalt að bera hann bróður minn litla; af því að móðir mín var svo sjúk.“ „Eg vil vera faðir þinn“—sagði Richter kaupmaður. „Ef þú ert góður og iðinn, þá vil eg annast þig; eg skal láta kenna þér eitthvað, og gefa þér mat og drykk, og þegar þú verður stærri og getur sjálfur aflað þér einhvers, getur þú, ef til vill, styrkt móður þína og systkin, og þannig fullnægt boðorði drottins.“

„Þetta var vel“—mælti pilturinn forviða, kysti á hönd kaupmanni og stökk upp af fögnuði. „En hún móðir mín hefur enn ekkert til matar“—mælti hann því næst, og varð alt í einu hljóður og sorgbitinn. Kaupmaður lét senda móður hans bæði peninga og vistir. Jafnframt fékk hún að vita, að pilturinn, sem hét Kristofer Gottlieb, yrði kyrr hjá kaupmanni, og mundi fá að læra eitthvað þarflegt. Pilturinn fékk brátt ný föt, og um miðdegisd fór kaupmaður með hann heim til sín, og sagði konu sinni, hvernig á honum stæði, og hvað hann hefði í huga með hann.

Kristofer var hjá kaupmanni þessum í sex ár; fjögur þeirra var hann í skóla, og tók hann þar góðum framförum, með því að hann var vel gáfaður og ávalt iðinn. Helming skotsilfurs þess, er fóstari hans gaf honum, sendi hann allajafna móður sinni; og með styrk Richters höfðu kjör hennar batnað svo, að hún þurfti ekki að liggja uppi á öðrum. Fyrir hinn helming skotsilfurs síns keypti Kristofer pennafjaðrir, og hafði hann numið af manni einum frá Hamborg að hreinsa þær og faga, og gat hann svo selt þær lágu verði, og þó með ábata. Á hennan hátt aflaði hann sér fjárstofns nokkurs; en kaupmaður jók hann með því að setja hann á leigu. Fyrir fé þetta keypti hann hör og hamp, þá er hann einhverju sinni heimsótti móður sína. Vers'un þessi tókst honum svo vel, að eftir þrið ár átti hann fimm hundruð ríkisdali, en þeim peningum varði fóstari hans til kaupa á sekkjastriga. Og græddi Kristofer á fáum árum svo mikil við vreslun þessa, að peningar hans voru orðnir fimtán hundruð ríkisdalir. Þá er náms-tími Kristofers var liðinn, varð hann verslunarþjónn hjá fóstara sínum; var hann í þeirri stöðu í fimm ár, og stundaði gagn